

Clive Staples Lewis **Letopisy Narnie : Kůň a jeho chlapec**

Clive Staples Lewis, anglický spisovatel, žil v letech 1898 – 1963. Hájl a šířil křesťanskou víru, zajímal se o teologii. Na Oxfordu vyučoval filosofii, angličtinu a literaturu. Jeho velkým přítelem byl J.R.R. Tolkien. Napsal především sedmi dílný cyklus Letopisy Narnie. Mezi další publikace lze zařadit úvahy s názvem K jádru křesťanství, Velký rozvod, Poutníkův návrat, Návštěvníci z mlčící planety.

V pořadí již pátý díl nás zavedl do přímořské vesnice v Kalornii, do jednoho malého domku, kde žije rybář se svým synem Šastou. Jednoho večera k rybáři přijede na koni tarkán a nabídne mu, že od něho jeho syna koupí. Když to Šasta uslyšel, tak šel k tarkánovu koni a zjistí, že kůň umí mluvit. Dozví se, že tarkán je zlý člověk, horší než rybář, proto spolu prchnou na sever – do Narnie. A tak začíná napínavá cesta. V noci při cestě do Tašebánu, hranicí mezi Kalornii a Arkénií, potkali shodou náhod dívku Aravis, která utíkala s mluvící klisnou Winkou z paláce, neboť ji chtěl otec provdat za zlého a vypočítavého tarkána. I oni měli namířeno do Narnie. A tak se spojili a jeli. Před Tašebánem se domluvili, že když se rozdělí, tak se opět sejdou u hrobek v poušti za městem. Jako první se ztratil Šasta – byl zaměněn za arkénijského prince Korina. Tak se dostal do paláce a slyšel rozhovor královny Zuzany a krále Edmunda, že musí urychleně opustit Tašebán, neboť je chce korunní kalornijský princ Rabadaš nechat zabít. V noci se spolu s Korinem vyměnili a Šasta se mohl vydat k hrobkám. Mezitím Aravis potkala její kamarádka Lasaralén a pozvala ji k sobě. Přitom nechala koně vyvést k hrobkám. Aravis při útěku zadními dveřmi v tašebánských zahradách slyšela rozhovor kalornijského krále s Rabadašem, o tom jak chce dobít arkénijskou pevnost Anvard – bránu do Narnie. Proto co nejrychleji doběhla k hrobkám, kde se všichni setkali. Odtud vyrazili přes poušť k hradu. Dále museli přes skalnatou soutěsku. Zde narazili na poustevníka, jenž je zachránil před lvem, který je na konci cesty pronásledoval a přitom Aravis poranil. Od poustevníka musel Šasta pokračovat sám, neboť všichni už byli na konci svých sil. Cestou potkal krále Lunu, otce Korina, a řekl mu, že na Anvard se řítí kalornijská armáda. Proto rychle vyrazili, ale Šasta jim nestačil a ztratil je. Začal bloudit v mlze. Cestou potkal Aslana, který mu řekl kudy má jít. Na cestě uviděl krtka a řekl mu, že se sbližuje k bitvě. Zpráva došla až na hrad Cair Paravel, odkud hned vyrazilo narnijské vojsko na pomoc. Mezi nimi byl i princ Korin. Cestou narazili na Šastu a vzali ho s sebou. Došlo k bitvě, kde bylo kalornijské vojsko poraženo a Rabadaš zajat. Když Rabadaš vyhrožoval válkou, tak se zjevil Aslan a proměnil ho v osla, který se mohl proměnit v člověka pouze kalornijským chrámu před mnoha lidmi a nesměl se vzdálit od něj na 10 mil. Proto už nikdy Narnii neohrozil. Mezitím se Šasta dověděl, že je z dvojčat. Před dlouhou dobou byl unesen. Pravým jménem se jmenoval Kór a

měl se stát nastupujícím králem v Arkénii. Nakonec se s Aravis vzali.

Ukázka z díla :

Asi půl hodiny nato poustevník zavolal oba koně k zadním dveřím, aby si snědli něco dobrého, co jim přichystal. Aravis se stále ještě procházela a přemýšlela, když vtom ji vytrhl ostrý zvuk trubky venku za branou. „Kdo je tam?“ zeptala se Aravis. „Jeho královská Výsost Kór, princ arkénijský,“ ozvalo se zvenku. Aravis odsunula závoru, otevřela dveře a ustoupila trochu zpět, aby mohli neznámí vejít. Nejprve vešli dva vojáci s halapartnami a postavili se každý po jedné straně brány. Pak vešel herold a trubač. „Jeho královská Výsost Kór, princ arkénijský, prosí urozenou pannu Aravis o slyšení,“ pravil herold. Pak se také on a trubač postavili každý na jednu stranu, poklonili se, vojáci zasalutovali a vešel princ. Všichni jeho pobočníci se stáhli zpět a zavřeli za ním bránu.

Princ se uklonil a na prince to byla velmi neohrabaná uklona. Aravis se poklonila po kalornijsku (to vypadá úplně jinak než po našem) a udělala to perfektně, protože ji to samozřejmě učili odmalička. Pak vzhlédla, aby se podívala, jaký ten princ vlastně je. Spatřila pouhého chlapce. Byl prostovlasý a světlé vlasy mu zdobil tenounký zlatý pásek ne o moc silnější než drát. Vrchní suknici měl z jemného bílého plátna, opravdu hodně jemného, asi jako sváteční kapesníky takže ji prosvítala spodní, jasně červená suknice. Levou ruku, která spočívala na emailovaném jílcí meče, měl obvázanou. Aravis se mu podívala do tváře dvakrát, než zalapala po dechu a zvolala: „Vždyť on je to Šasta!“ Šasta hned silně zrudl a začal o překot vysvětlovat: „Hele, Aravis, doufám, že si nemyslíš, že jsem sem přišel takhle (s tím trubačem a to všechno), abych na tebe udělal dojem nebo ti dokázal, že jsem jinej nebo nějakou takovou volovinu.“

Jedná se o dětskou literaturu. Smyšlený svět.

Literatura a zdroje : kniha Letopisy Narnie : Kůň a jeho chlapec

<http://www.inarnia.net/autor.htm>